

DÉLSOMOGY

Függetlenségi és 48-as párti politikai lap. Megjelenik Vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 korona. — Fél évre 4 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

BÁRVÁRTH GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60 szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
— Nyílt-tér garmond sora 40 fillér. —

Kötelességünk.

Nagynehezen kezdünk ébredezni százados tespedésünkből és kezdjük belátni, hogy elérkezett az idők telje, mikor mindnyájunknak össze kell fogni, a haza fölvirágoztatásának érdekében, mert másképp visszatarthatatlanul el fogunk tűnni a szabad államok sorából, hogy csak fájó véres emlék jelezze, hogy mi is voltunk egykor.

Most már nem csupán önzetlen honszeretetet sarkal bennünket erre, hanem a fennmaradás biztosítása. Eddig még csak huzódoztunk a komoly munkától, hogy hazánk kereskedelmét és iparát megerősítsük, de most — ha élni akarunk tennünk kell! — Legutóbb a wieni kereskedelmi és ipari szervezetek együttes harcával szálltak szembe velünk és egyetértelműen adták ki a jelszót a magyar termékek bojkotálására. Nyílt fölhívás járt kézről-kézre Ausztriában, mely óva inti a polgárságot a magyar ipari és gazdasági termékek vásárlásától.

Miért e szörnyű nagy felháboro-

dás és nekibuzdulás Ausztriában? Kitudná megmondani?

És mi kik milliókat adunk Auszriának évenként annak terményeiért, szótlanul hallgatagon tűrjük ezt a perfidiát?

Álljunk szembe ezzel az áramlattal és vágjunk vissza a magunk módja szerint. Ha a miénk nem jó Ausztriában, azé se legyen jó nekünk! Kerüljük meg a híret is az osztrák gyártmányu bármiféle iparcikknek.

Végso esetben — ha már ugyanazt magyar gyártmányból be nem szerzhethetjük — forduljunk akármelyik ország piacára, csak Ausztriába ne!

Elvégre is annyira össze lennénk kapcsolva Ausztriával, hogy gazdasági önállóságra — s így teljes politikai függetlenségre sem törekedhetünk?!

Össze kell fogunk, mert elérkezett a maga ideje, mikor sorakoznunk kell egy nemes, fölséges harcra, melynek nyomdokain nem vérróza, hanem boldog meglegedettség takad. Föl kell virágoztatnunk, megszilárdítanunk ezeréves hazánkat! Ez a jelszó van arra a zászlóra írva, mely alá mindany-

nyian egy szívvvel, lélekkel sorakozunk. Első teendők az ipar, kereskedelem és ennek révén a mezőgazdaság föllendítése. Egyelőre ez a célunk. És ezt végre is hajthatjuk.

Tudjuk, érezzük, hogy kötelességeink vannak hazánkkal szemben, de nem elég tudnunk azt, hanem az áthatott kötelességérzet tudatában rendületlen elhatározással kell kivennünk részünket a nemes harcból, hogy az összetevékenységek erejével Magyarország erkölcsileg, gazdaságilag regenerálódjék és fölemelkedjék arra a magaslatra, amely biztosítja helyét a független kulturállamok sorában.

Sokat, nagyon sokat kell tennünk hazánk érdekében, míg méltó eredmény koszoruzza fáradozásunkat, de a fáradhatatlan munka mindent legyőz! Erős akarat és önzetlen honszeretet kell csupán. Ne a személyes haszonlesés ösztönözön bennünket erre, hanem országunk jövő életének boldogsága, mert az ország java nem egyesek és néhány magánosok hasznán, hanem egész virágzásán alapulhat.

Ki kell venni ezen önzetlen harc-

Megcsendül még...

Irta: Szabolcska Mihály.

Megcsendül még egy dal szivemben,
Mikor rád gondolok.
S szerelmem mint az eltiprott zsarátnok
Még egyszer-egyszer fellobog

Hanem utána még sötétebb
Lesz szivem éjele.
És ez az éj nem ábrándozni hív már.
Kisértetekkel van tele.

S hogy a kisértet meg sohsem hal,
Te is majd megtudod.
Azt a mosolyt, azt a hideg nyugalmat
Nekem hiába hazudod.

Nem hallod-e még, esöndes éjen.
Szived sóhajtani?

Mig nagy, nevezhetetlen fájdalommal,
Összebb szorítja valami.

S dalom zokog, sir; messze-messze.
Mint egy nehéz panasz...
— Nem hallod-e az én megölt szerelmem
Bus, visszajáró lelke az!

A befejezetlen regény.

Irta: Selényi Miklós.

(Fáraó.)

I.

A kisvárosiak éltek szépen, esendesen. Életükben volt valami örökös vagy a nagyváros után, de lelkükből még nem veszett ki a falusi gondolkodás józansága. Éltek, mint a más kisvárosi emberek. Vasárnapon-

kint az urak cilinderben, feketében, az asszonyok, lányok is ünneplősen mentek el a misére. Áldásra már nem mentek el délután. Az már csak falun divat. Hisz ők városiak. A círálkodó úrinép a „Kör“-be ment vasárnap délután. Ott volt zene is, ujság is, lehetett szórakozni. Áldásra csak a köznép járt, meg az özvegyasszonyok.

Aztán ha az öreg főtisztelendő a szentelével meghintette őket az áldás végével, szépen kijöttek az asszonyok a templomelőtti tere és ott beszélgettek. Az emberek kocsmába mentek.

Az asszonyok között Molnárné vitte a szót:

— Az én lelkem holnap megjön a kvártélyosom, az új tanító, akit most választottak meg hozzánk. Délelőtt hozott a postás egy kártyát, amelyikben írja, hogy hol-

Costüm és Blouse különlegességek!

Ritka
alkalmi
vétél!

A tavalyi őszi idényről visszamaradt ruhaszövetek míg a készlet tart, bevásárlási áron alul kiárussítatnak.

Csak
rövid
ideig.

Minden darab szöveten a leszállított szabott ár ki van tüntetve.

Maradékok
félárban!

Deutsch Dávid fia divatházában Szigetvár.

ből mindannyiunknak a maga részét, mert mint a „legnagyobb magyar,“ Széchenyi István gróf mondta: aki a közjóra törekvésből bármi szin vagy ürügy alatt kivonja magát a hazája boldogítására nem tesz meg mindent, semmi ember az, a haza gyalázatja!“

Nem olyan nagy dolog a hazai ipar pártolása! Nem kell ezért egyesületekbe tömörülnünk, mert anélkül is (igaz, hogy nem olyan hathatósan, de mégis) támogathatjuk iparunkat.

Bevásárlásainknál fordítsunk egy kis figyelmet arra, hogy hol készült az az iparcikk, melyért mi magyarok magyar pénzt adunk. És ha a magyar cikknek elsőbbséget adunk a külföldi gyártmányok mellőzésével, akkor már a magyar ipar pártolásának szolgálatába léptünk.

De nekünk az a bajunk, hogy bizony nem igen törődünk vele, hogy milyen föld terméke, az a bizonyos cikk. Ha szükségünk van rá, kifizetjük árát és megyünk. Mit törődünk azzal, hogy ismét külföldre dobtuk pénzünket... A fő az, hogy amire szükségünk van beszereztük.

Legvilágosabb példa erre nézve a gyufa vásárlása. Az üzletben odaadják elénk a gyufát, mi oda adjuk érte a pénzt és megyünk odébb egy házzal; mit sem törődve avval, hogy magyar vagy idegen gyártmányu portékát kaptunk-e?!

Pedig joggal megkívánhatjuk, hogy okvetlen magyar gyártmányt adjanak, hisz számos gyár van hazánkban, mely gyufa készíttéssel foglalkozik. És tapasztalából tudjuk azt is, hogy a nálunk gyártott gyufa minősége tekintetében meghaladja a külföldit.

Ez csak egy eset. Nagyon, de nagyon sok iparcikkal van ez így, amire eddig nem fordítottunk gondot. Kérjünk bevásárlásainkor mindig magyar gyárt-

mányu árut, hisz magyar pénzt adunk érte. Nem kerül ez olyan nagy fáradságba. És, ha talán egy kis áldozatot jelentene is, nem tesszük-e meg: a haza javáért!?

S. M.

A politikai válság.

Wlassics Gyula előtérben.

Budapest október 16.

A képviselőház keddig nem tart ülést s így négy napos szünet alatt elég bőséges tér nyílik a találgatásokra. Mert ugyan mi pozitívumot tudhat meg akkor a közvélemény, amikor még a lemondott kormány tagjai sem lehetnek tisztában nemcsak az előtérbe tolt politikai kérdések komplexumával de még önmaguk követendő magatartásával is alig. De hogyis ne? — amikor minden attól függ, hogy miként dönt Bécs.

Annyi bizonyos, hogy Wlassics Gyula küldetése komoly, mert ezt ő maga is megerősítette.

Kossuth Ferenc a kereskedelemügyi miniszteriumban Hoitsy Pállal, majd Holló Lajossal tárgyalt és informálta őket a Wlassics-féle kibontakozási kombinációról. Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter fölvilágosítása szerint Wlassics Gyula átmeneti békészerző kabinetet akart alakítani olyképen, hogy számít az összes pártok harmonikus támogatására, csak áprilisig kormányozna s ez idő alatt kivezetné az országot a válságból. Elsősorban azonban indemnitást kérne.

Hoitsy Pál távozóban kijelentette, hogy a függetlenségi párt az indemnitást nem adná meg Wlassicsnak.

Mégsem sikerült.

Délután Wlassics Gyula a „Nap“ munkatársa előtt a következőket jelentette ki:

— Én már tegnap végleges választ adtam. Nem megyek bele a dologba. Egyszerűen azért, mert nincs kedvem hozzá. Animo nélkül pedig az ilyen föladatra vállalkozni nem lehet.

A kormány hír szerint Jósika Samu bárót akarja utódjául ajánlani. Ha pedig ez nem sikerül, akkor Hieronymi Karolyt, akik harci kabinetot alakítanának. Ennek érdekében Lukács László Bécsben tartózkodik.

A képviselőtestület ülése.

— Saját tudósítónktól, —

A képviselőtestület szerdán délutáni ülésen az előjárósággal együtt csak 16-an vettek részt. A győren látogatott ülésről a következő tudósítást adhatjuk.

Walde Lajos bíró az ülést megnyitván Vargha Sándor főjegyző a múlt ülés jegyzőkönyvét olvasta fel, melyet a jelenlevők tudomásul vettek.

A községi székházban levő még kiadatlan boltok és lakásokra vonatkozólag elrendelte a képviselőtestület, hogy azok nyilvános arverésen berbe adassanak. — Megállapította minden helyiségre a bérösszeget s kimondta azt is, hogyha a Zrínyi-téri boltokra bérlet nem akad, azokból lakást csináljat.

A második pont a költségvetési rovat áthelyezése volt, mely szerint az egyes címeken előirányzott, de nem szükséges összegek más községi célra is felhasználhatók legyenek. — Tudomásul vétetett.

Tárgyaltatott az iparostanone iskola 1908/9 tanévi számadása, mely rendben le-

nap reggel gyün.

— Hát hogyan, szerezte a kvártélyosát abból a nagy városból komámasszony? — kérdezte a pletykálkodó Kalmárné.

A kérdezett büszke fölénnyel válaszolt.

— Hogyan? Hát ösmerős vagyok én ott, akárcsak itten. Mielőtt boldogult uram.

— Isten nyugtassa! — zugták rá a gyászruhás asszonyok.

— Mielőtt a boldogult elvett, bejárónő voltam a fiatal tanító ur szüleinél. Aztán most, hogy meghallottam az iskolaszolgától — tudják a sógoromtól — hogy az ifiur lett megválasztva, mindgyá megkértem a tisztelendő káplány urat, hogy irgyon neki a nevembe! Mióta az irnek ur el kötözött, üresen áll a két kiadós szobám, hát gondotam jó lesz addig, míg nagyobb helység nem kell neki.

II.

A fiatal tanító megérkezett másnap. Sok ruhát, még több nyakkendőt és annyi könyvet meg újságot hozott; hogy Molnárné majd hanyat esett ámulatában. De valahogy csak helyet kerített mindennek.

Molnárné gondos asszony volt, szoba

ura állandóan meglakott nála.

— Nagyon derek uríember — mondotta litánia után Molnárné a szomszédasszonyoknak. — Minden istenadta es'e ott-hon van, aztán ir. Aszongya, hogy újságokba ir. Igaz is minden nap gyün annyi újságja, hogy egész telre elég lesz majd alágyujtani. Hanem a lelkem másnak is ir ám, nem csak az újságokba, valami „önagysága“ nem tudom milyen „urleánynak“. Így adressálja azokat a kis leveleket, amiket mindig én viszek el a póstára, hogy minél előbb elkügyje a póstáskisasszony. De hát ő is kap ám sok kis szagos levelet. Egyenlő mindnek az írása... Istenem hát fiatal a lelköm. Mama meg egy csomagba nagy képet küdtek neki. Föl is akasztottuk már az íróasztala fölé. Szép úri kisasszony a szentem. Tudom, hogy nem a nővére, mert hát azt ismerem...

III.

Molnárnénak igaza volt. Az a nagy olajfestmény nem a tanító nővére volt, hanem egy másik városi leányé, akinek olyan szép beszédes kék szeme van, mint ahogy a kép is mutatja. Ennek írogatott Molnárné kvártélyosa.

Egyszer csak azt panasolta Molnárné a litánia után hogy a fiatal tanító ur beteg.

— A lelkit bántja valami szegénynek. Olyan szótlan, hogy még soha nem láttam így. Amint hazagyün a tanításból, lefekszik a kanapéra, aztán csak nézi-nézi azt a nagy képet, amit onnan hazulról kapott. Nem ir soha, ő se kap levelet, Valami történet köztük. Biztosan a lány hibázott...

— Elég bolond, ha buslakodik — vette át a szót a komámasszony — lenne itt nálunk is elég szemrevaló urilány, hat mi- aek nem jár azokhoz? Multkor, mikor a doktornál mostam, kihallgattam, mit beszélt az ur az asszonnyal. Dicsérték az új tanitót. Azt mondták hogy szép fizetése van, hogy abból már böcsülettel meg lehet élni, meg hogy a fiatal tanító ur „szolid“. Mer az anyit jelent magyarul, hogy csöndes, derek ember.

— Hát mi közük van doktoréknak az én szobaruramhoz?

— Ejnye szomszédasszony, hát a Mica kisasszonyról beszéltek, aztán így került szóba ő is.

— Bizony nem is lenne rossz. A doktorék öregek már, meg a kisasszony amugy

ből mindannyiunknak a maga részét, mert mint a „legnagyobb magyar,“ Széchenyi István gróf mondotta: aki a közjóra törekvésből bármi szín vagy ürügy alatt kivonja magát a hazája boldogítására nem tesz meg mindent, semmi ember az, a haza gyalázatja!“

Nem olyan nagy dolog a hazai ipar pártolása! Nem kell ezért egyesületekbe tömörülnünk, mert anélkül is (igaz, hogy nem olyan hathatósan, de mégis) támogathatjuk iparunkat.

Bevásárlásainknál fordítsunk egy kis figyelmet arra, hogy hol készült az az iparcikk, melyért mi magyarok magyar pénzt adunk. És ha a magyar cikknek elsőbbséget adunk a külföldi gyártmányok mellőzésével, akkor már a magyar ipar pártolásának szolgálatába léptünk.

De nekünk az a bajunk, hogy bizony nem igen törődünk vele, hogy milyen föld terméke, az a bizonyos cikk. Ha szükségünk van rá, kifizetjük árát és megyünk. Mit törődünk azzal, hogy ismét külföldre dobtuk pénzünket... A fő az, hogy amire szükségünk van beszereztük.

Legvilágosabb példa erre nézve a gyufa vásárlása. Az üzletben odaadják elénk a gyufát, mi oda adjuk érte a pénzt és megyünk odébb egy házzal; mit sem törődve avval, hogy magyar vagy idegen gyártmányu portékát kaptunk-e?!

Pedig joggal megkivánhatjuk, hogy okvetlen magyar gyártmányt adjanak, hisz számos gyár van hazánkban, mely gyufa készíttéssel foglalkozik. És tapasztalából tudjuk azt is, hogy a nálunk gyártott gyufa minősége tekintetében meghaladja a külföldit.

Ez csak egy eset. Nagyon, de nagyon sok iparcikkal van ez így, amire eddig nem fordítottunk gondot. Kérjünk bevásárlásainkor mindig magyar gyárt-

mányu árut, hisz magyar pénzt adunk érte. Nem kerül ez olyan nagy fáradságba. És, ha talán egy kis áldozatot jelentene is, nem tesszük-e meg: a haza javáért!?

S. M.

A politikai válság.

Wlassics Gyula előtérben.

Budapest október 16.

A képviselőház keddig nem tart ülést s így négy napos szünet alatt elég bőséges tér nyílik a találgatásokra. Mert ugyan mi pozitívumot tudhat meg akkor a közvélemény, amikor még a lemondott kormány tagjai sem lehetnek tisztában nemcsak az előtérbe tolt politikai kérdések komplexumával de még önmaguk követendő magatartásával is alig. De hogyis ne? — amikor minden attól függ, hogy miként dönt Bécs.

Annyi bizonyos, hogy Wlassics Gyula küldetése komoly, mert ezt ő maga is megerősítette.

Kossuth Ferenc a kereskedelemügyi miniszteriumban Hoitsy Pállal, majd Holló Lajossal tárgyalt és informálta őket a Wlassics-féle kibontakozási kombinációról. Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter fölvilágosítása szerint Wlassics Gyula átmeneti békeszerző kabinetet akart alakítani olyképen, hogy számít az összes pártok harmonikus támogatására, csak ápriliséig kormányozna s ez idő alatt kivezetné az országot a válságból. Elsősorban azonban indemnitást kérne.

Hoitsy Pál távozóban kijelentette, hogy a függetlenségi párt az indemnitást nem adná meg Wlassicsnak.

Mégsem sikerült.

Délután Wlassics Gyula a „Nap“ munkatársa előtt a következőket jelentette ki:

— Én már tegnap végleges választ adtam. Nem megyek bele a dologba. Egyszerűen azért, mert nincs kedvem hozzá. Animo nélkül pedig az ilyen föladatra vállalkozni nem lehet.

A kormány hír szerint Jósika Samu bárót akarja utódjául ajánlani. Ha pedig ez nem sikerül, akkor Hieronymi Karolyt, akik harci kabinetot alakítanának. Ennek érdekében Lukács László Bécsben tartózkodik.

A képviselőtestület ülése.

— Saját tudósítónktól, —

A képviselőtestület szedán délutáni ülésén az előjárósággal együtt csak 16-an vettek részt. A győren látogatott ülésről a következő tudósítást adhatjuk.

Walde Lajos bíró az ülést megayıtván Vargha Sándor főjegyző a múlt ülés jegyzőkönyvét olvasta fel, melyet a jelenlevők tudomásul vettek.

A községi székházban levő még kiadatlan boltok és lakásokra vonatkozólag elrendelte a képviselőtestület, hogy azok nyilvános árverésen bérbe adassanak. — Megállapította minden helyiségre a bérösszeget s kimondta azt is, hogyha a Zrínyi-téri boltokra bérlő nem akad, azokból lakást csinálhat.

A második pont a költségvetési rovat áthelyezése volt, mely szerint az egyes címeken előirányzott, de nem szükséges összegek más községi célra is felhasználhatók legyenek. — Tudomásul vétetett.

Tárgyaltatták az iparostanonc iskola 1908/9 tanévi számadása, mely rendben le-

nap reggel gyün.

— Hát hogyan, szerezte a kvártélyosát abból a nagy városból komámasszony? — kérdezte a pletykálkodó Kalmárné.

A kérdezett büszke főlényvel válaszolt.

— Hogyan? Hát ösmerős vagyok én ott, akárcsak itten. Mielőtt boldogult uram.

— Isten nyugtassa! — zúgák rá a gyászruhás asszonyok.

— Mielőtt a boldogult elvett, bejárónő voltam a fiatal tanító ur szüleinél. Aztán most, hogy meghallottam az iskolaszolgától — tudják a sógoromtól — hogy az ifiur lett megválasztva, mindgyá megkértem a tisztelendő káplány urat, hogy irgyon neki a nevembe. Mióta az irnok ur el kötözött, üresen áll a két kiadós szobám, hát gondótam jó lesz addig, míg nagyobb helység nem kell neki.

II.

A fiatal tanító megérkezett másnap. Sok ruhát, még több nyakkendőt és annyi könyvet meg újságot hozott; hogy Molnárné majd hanyat esett ámulatában. De valahogy csak helyet kerített mindennek.

Molnárné gondos asszony volt, szoba

ura állandóan meglakott nála.

— Nagyon derek uriember — mondogatta litánia után Molnárné a szomszédasszonyoknak. — Minden istenadta este otthon van, aztán ir. Aszongya, hogy újságokba ir. Igaz is minden nap gyün annyi újságja, hogy egész tére elég lesz majd alágyujtani. Hanem a lelke másnak is ir ám, nem csak az újságokba, valami „önagysága“ nem tudom milyen „urleánynak“. Így adreszálja azokat a kis leveleket, amiket mindig én viszek el a póstára, hogy minél előbb elkügyje a póstáskisasszony. De hát ő is kap ám sok kis szagos levelet. Egyenlő mindnek az írása... Istenem hát fiatal a lelköm. Mama meg egy csomagba nagy képet küdtek neki. Föl is akasztottuk már az írósztala fölé. Szép úri kisasszony a szentem. Tudom, hogy nem a nővére, mert hát azt ismerem...

III.

Molnárnénak igaza volt. Az a nagy olajfestmény nem a tanító nővére volt, hanem egy másik városi leányé, akinek olyan szép beszédes kék szeme van, mint ahogy a kép is mutatja. Ennek írogatott Molnárné kvártélyosa.

Egyszer csak azt panasolta Molnárné a litánia után hogy a fiatal tanító úr beteg.

— A lelkit bántja valami szegénynek. Olyan szótlan, hogy még soha nem láttam így. Amint hazagyün a tanításból, lefekszik a kanapéra, aztán csak nézi-nézi azt a nagy képet, amit onnan hazulról kapott. Nem ir soha, ő se kap levelet, Valami történt köztük. Biztosan a lány hibázott...

— Elég bolond, ha buslakodik — vette át a szót a komámasszony — lenne itt nálunk is elég szemrevaló urilány, hat minek nem jár azokhoz? Multkor, mikor a doktornál mostam, kihallgattam, mit beszélt az ur az asszonnyal. Dicsérték az új tanítót. Azt mondták hogy szép fizetése van, hogy abból már böcsülettel meg lehet élni, meg hogy a fiatal tanító ur „szolid.“ Mer az annyit jelent magyarul, hogy esőndes, derek ember.

— Hat mi közük van doktoréknak az én szobaruramboz?

— Ejnye szomszédasszony, hát a Milla kisasszonyról beszéltek, aztán így került szóba ő is.

— Bizony nem is lenne rossz. A doktorék öregek már, meg a kisasszony amugy

vőnek és kellőleg okmányolva találtatván s arra nézve számadó *Baumgartner* Adolf iskolaszéki pénztárnok a felelősség alól felmentetett.

Elhatározta a képviselőtestület, hogy azon vármegyei vásári szabályrendeletnek jóváhagyását, melylyel a kofáknak a piaci elővásárlás megtiltatott, újból megsürgeti, mert most már türehetetlennek találja, hogy a piacra hozott élelmi cikkekhez a kofák kapzsísága miatt a piacon élő közönség egyáltalában nem — vagy csak drága pénzen juthat. — Valóban helyeselni tudjuk az előjárás fenti indítványát, mert az igazán disznóság hogy ezek az élelmiszerek uszorosok mi mindent el nem követnek a piacon. Szeretjük hinni, hogy a sürgetésnek mielőbb meg lesz a kellő eredménye.

A gyepmester azon kerelme, hogy istállója megnagyobbíttassék elutasított, — nem különben Práger Gusztáv segély iránti kérvénye is.

Ezután illetőségi és települési ügyek tárgyalásával fejeződött be a közgyűlés.

H I R E K.

Ősz felé.

A nap levelet szelid ragyogással.
Sugárban fürdik hegy, völgy és berek.
Az égi fény titokzatos varázsszal
Elmossa mind az őszi színeket.

Miként ha a nyár bucsucsókja volna
Ez az utolsó, tiszta ragyogás,
És mintha csak viszonzlátást susogna.
Ez a borongó szellő sutlogás.

Oly megható a válás pillanatja,
A napnak arca bágyadt; szomorú
S a földnek minden kis atomján rajta
A lemondás fájdalma, a boru.

És lellem e nagy égi bucsuzásban.
Az áhitattól megtermékenyül :
E fájó, néma megnyilatkozásban,
Látom ; Az Isten lelke hevül ! —

Peterdi Andor.

— **A megyegyűlés előkészítése.** A vármegyének novemberi közgyűlése elé kerülő ügyeknek javaslatlaltal való ellátása végett az állandó választmány tegnap délelőtt a vármegyeház kistermében ülést tartott, amelyen *Kapotsfy Jenő* főispán elnökölt:

— **A virilis képviselők névjegyzékének összeállítás.** A legtöbb adót fizető községi képviselők névjegyzékének összeállítására a főszolgabírói hivatalban f. hó 18-án lesz.

— **Mai vezércikkünk** és tárcánkat lapunk új munkatársa *Selényi Miklós* hírlapíró a „Pécsi közlöny” volt helyettes szerkesztője írta.

— **Blériot mai fölszálására** tőlünk is többen felutaztak a fővárosba.

— **Halálozás.** A helybeli kereskedővilág egyik tekintélyes tagja *Deutsch Dávid* hunyt el folyó hó 11-én délután élete 70-ik évében. A boldogultról a mélyen sujtott család a következő gyászjelentést adta ki:

Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejthetetlen legjobb apának, szerető testvér, após, nagypapa és rokonnak *Deutsch Dávidnak*, folyó hó 11-én délután 2 óraker hosszsz szenvedés után életének 70. évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei e hó 13-án délután fél 3 óraker fognak a szigetvári izr. sírkertben örök nyugalomra tetetni. Szigetvár, 1909. október 11-én. *Deutsch Izsó, Deutsch Aladár, Deutsch Ferenc, Deutsch Ilonka* gyermekei. *Weiszné Deutsch Julia* nővére. *Deutsch Izsóné szül. Armuth Lenke, Deutsch Aladárné szül. Molnár Blanka* menyei. *Deutsch Juliska, Deutsch Rózsika, Deutsch Juliska, Deutsch Sándorka* unokái. *Pollák Lipót* és neje, *Pollák Ignác* és neje, özv. *Pollák Henrikné szül. Löke Mahild, Pollák Hermann* és neje sógorok illetve sógorok.

A boldogult temetésén vallaskülfömbőség nélkül óriási közönség vett részt s szerdán délután helyezték örök nyugalomra.

— **Tiszti szemle.** A Somogyvármegye területén tartózkodó honvédtisztek november 4-én Pécsen kötelesek jelentkezni, míg a zászlósok és hadapródok nov. 6-án Kaposváron. A közös ezredek tisztjei november 4-én Kaposváron fognak jelentkezni a 44. hadkiegészítő parancsnokságnál, míg a zászlósok és hadapródok november 6-án kötelesek jelentkezni.

— **Két veszedelmes rabló cigány elfogatása.** Rettegést rémei volt hosszú időn át Délsomogynak, de főleg Szigetvár vidékének *Horvát (Zurka) József* és *Kolompár József* Lajos kóbor cigányok. Egy fél év óta körözik már a veszedelmes rablókat, de eddig nem sikerült a nyomukba akadni. A rettegett alakokat a héten Baranyában a magyaregresi erdőben végre sikerült a mágoosi csendőröknek elfogni. Üldözés közben Horvát elesett és így sikerült őt kézrekeríteni. Ez alatt Kolompár revolveréből kétszer rálőtt a csendőrökre, de golyói célt tévesztettek. — Hosszas hajszá után Kolompárt is elfogták. A két veszedelmes cigányt a pécsi ügyészség fogházába vitték, ahonnan legközelebb Kaposvárra szállítják őket.

— **Birtokvétele.** A Drávafok község határában fekvő s a *Fodor* örökösök tulajdonát képező Fenék pusztának egyhatodrészt — *Lukács Adolf* kolozsvári egyetemi tanár nevének osztályrészét — mintegy 100 katasztrális holdat a birtok jelenlegi bérleti, a lakócsai polgárok 84.000 koronáért megvették. — Mint hírlik a közel jövőben még 2 részt vesznek meg hasonló föltételek mellett s így a birtok fele a lakócsaiaké lesz.

— **Mennyi adót fizettünk?** A pénzügyigazgatóság jelentése szerint a múlt hónapban állami egyenes adóban 544164 korona folyt be, ami az egyes járások közt így osztlig meg: igali járásban 78222 korona, kaposvári járásban 93913 korona, Csurgói járásban 33564 korona, lengyeltői járásban 37411 korona, marcali járásban 89707 korona, nagyatádi járásban 49702 korona, szigetvári járásban 68411 korona, tabi 93141 korona. Az idén szeptemberben 110673 koronával fizettek be többet, mint tavaly szeptemberben.

is — nó . . .

— Meg ott van az öreg kántornak is a lánya. Avval is járna szép kis pénzecskeje.

— Meg is mondom neki még máma, hogy merre kereskedjék. Az ilyen embert mindenhol tisztességgel fogadják.

IV.

De bizony Molnárné hiába mondta fiatal szobaurának, hogy „merre kereskedjék.” Az csak szépen megmaradt magának, úgy ahogy eddig. Nem jart sehová. Az irókedve visszajött lassankint és sokszor oly soká irt éjszaka hogy egészen kifogyott a lámpából a kőolaj és Molnárnének minden nap újra kellett tölteni.

— Ej . . . ej . . . tanító ur, megárt a sok éjtszakai írás, — mondogatta jóakarattal az asszony.

— Dehogyan is árt Molnárné. Nem árt nekem semmi.

Aztán mikor a tanító ur elment tanításra, óvatosan előhuzta a fiókból a nagy esomó irást és feltéve pápaszemét, böngészte a betűket.

Másnap már ujságolta:

— Nagy dolgot írt ám a tanító ur. Re-

gényt. Az a címe: „A Sors tragédiája.” Minden éjjel ír a lellem. Sokat írt már, de aszongya még mindig nem kész.

— Tragédiáját ír? Az pedig nagy dolog. Mikor a nyáron itt voltak a színeszek a körbe azok is ilyet játszottak . . .

— Okos ember, pedig milyen fiatal . . .

V.

Lassan megjött a tél. Egy napon nyitott levelet kapott a tanító. Molnárné megnézte, mikor a postás meghozta. Egy eljegyzési kártya volt csak benne. Az a lány ment férjhez, akinek a szobaur olyan sok levelet küldött a postán.

Azon az estén, mikor a kártya jött, nagy szerencsétlenség történt Molnárné házában. Erős fegyverdörrenés ébresztette fel álmából az öregasszonyt. Ijedten rohant be fiatal szobaurához, honnét a lövés zaja jött. Az ott feküdt azon a kanapén, honnét olyan sokszor nézegette annak a kékszemű lánynak a képét.

A szomszédasszony is átsietett Molnárnéhoz, ki sirva állt az ajtóban.

— Mi történt — kezdte a megrémült asszony.

— Baj, nagy baj történt. Meghalt a fi-

atal ur.

— Ne tréfálkozzék Molnárné, látja csak ugy remegek. Az ágyból ugrottam ki a zajra.

— Nem tréfálok biz. Isten engem úgy segéljen, ahogy igazat mondok. A durranásra átsiettem hozzá. A sziviből csak úgy folyt a vér.

— Mi történt tanító ur? — kérdeztem ijedtem:

Alig pihegett már, de azért felelt:

— Semmi Molnárné, csak véletlenül elsült a pisztoly, aztán belém szaladt a buta golyó.

Doktorért akartam menni de nem engedte.

— Jól van ez így jó asszony. Ne fáradjon. Már meggyógyultam doktor nélkül.

„A Sors tragédiája” ott maradt befejezetlenül az asztalon, két nap mulva másik szobaur költözött Molnárné lakásába.

— **Lövés az éjszakában.** *Kutya helyett embert talált.* Szerdán éjjel 2 óra tájban egyik helybeli vendéglőből pityókos állapotban baktatott hazafelé *Kis Varga* József hobbi illetőségű, de a szigetvári vadászterület vadőre — s amint az uradalmi szarvas majorhoz ért, jókedvében egy ugató kutyára lőtt. Abban a pillanatban, midőn a lövés eldőrdült, (kukorica fosztásról jövet,) kilépett a kapun *Rajz* József 20 éves legény, kit pár szem serét a száján talált. A lövésre az arra cirkáló csendőrök és rendőrök rögtön a majorhoz siettek és *Kis Vargát* a rendőrségre kísérték, ahol kihallgatták és a fényes dupla puskát elkobozták tőle.

— **Iskola-allamosítás.** *Szentborbás* község képviselő-testülete a községi iskola allamosítására vonatkozó kérelmét már föl terjesztette Somogyvármegye törvényhatósági bizottságához.

— **Verekedések.** Mint tudósítónk jelentti, *Kern* János németladi lakos *Takács* Mihály nevű gyámoltalan szolgáját olyannyira elverte, hogy a beszerzett orvosi látélet szerint sérülései 20 napig gyógyulnak. — Ugyancsak *Turbéki* Márton Koresány puszta gazdát *Lacó* Ferenc és János cselédek alaposan elverték. — Fölvannak jelentve a bíróságnál.

— **A fogház lakói.** A kaposvári kir. törvényszék fogházában szeptemberben 61 jogerősen elítelt férfi, 7 nő, 37 vizsgálati fogásban levő férfi és 17 nő volt.

— **Milyen idő lesz?** Meteor írja: Az október 18-iki alakít keveset az enyhébb száraz napkitörések esetére még melegebb jelleg felé, míg a 26., 27. és 28-iki változási napok már az igen kellemetlen őszi csapadékos, esetleg a hideg időt vezetik be, különösen napfoltmörvölések esetén. Október hó változásai napjai még 18. és a 26-ikaiak. A 18. újra enyhébb, száraz, a 26-iki hűvös, csapadékos, ezetleg hideg jeleggel, mely deret, sőt fagyot is hozhat s e jeleggel, e hónap végéig megmarad. Október tehát eléggé változatos hónapnak ígérkezik enyhébb időközökkel, de végén két külső bolygónak, leginkább Szaturnusznsk befolyása folytán a hidegebb jelleg is érvényesülhet.

— **Városi pecsét az étlapon.** Ezentul hatósági étlap is lesz, még pedig Ujszege-den. Zentbauer János vasuti hivatalnok ugyanis a tanácsnál bepanaszolta az ujszege-di Vigadó bérlejtét, hogy az élelmiszereket és italokat szokatlanul magas áron árúsítja. A tanács a vendéglős tulkapásait úgy akarja meggátolni, hogy étlapját hatóságilag ellenőrizteti. A vendéglős a jövő évben már köteles lesz az étlapot bemutatni a tanácsnak s csak a város pecsétjével ellátott étlapon feltüntetett árakat számíthatja fel vendégeinek.

— **Csak rá akart ijeszteni a leányára** *Károlyi* Mária cselédleány, ki Pécsen volt szolgálatban, a napokban szülei látogatására Barcsra utazott. A látogatási idő leteltével ismét vissza akart térni Pécsre, de ott-hon ebbe nem akartak beleegyezni. — A leánynak az utazásra nem lévén pénze, hát szerezni kellett és szerzett is. Még pedig olyformán, hogy anyjától és nővérétől egy gyűrűt és ruhaneműeket vett magához. Az anya észrevette a leány és a tárgyak eltűnését, jelentést tett a barcsi csendőröknel

kik az utazó leányt Darányban leszállították a vonatról és visszakíservén, jelentést tettek a bíróságnál. — A napokban aztán az édes anyai szív mégis csak fölengedett és az asszony sirva azzal állított be a bírósághoz, hogy ő a csendőrökkel csak rá akart ijeszteni a leányára és a panaszát visszavonja.

— **A megalondult adófizető.** Egy németországi vidéki lapban így ír a német hazu egy lelkes nyárspolgára a hohensyburgi ünnepélyről: „Midőn Hohensyburgon a császár komoly és fenséges szemeibe pillantottam és a mi kedves, jámbor császárnénkat megláttam, ekkor elfelejtettem az új adóról való keserőségeimet. . . Ne akarjunk többé az adóról panaszkodni. Ha elődeink le is rázták erős vállaikról az új adókat, mutassuk mi meg, gyenge vállainkkal, hogy mi viselni akarjuk.” Néhai böles Rabbi Akiba, mit szólsz ehhez a némethez. Hát ilyen ember volt-e már valaha a vilagon?

— **Királyi hála.** A messze keletről, Perzsiából a minap csomagot hozott a posta egy budapesti orvosnak. A csomagot dr. Kovács Izsó orvos, az ismert vérgyógyász (Hemopata) kapta, még pedig nem közönséges helyről, a perzsa sah udvarából. A csomag remek szép, nagyértékű ezüst kávékészletet, a perzsa ötvösmunka remekét tartalmazta és a perzsa kabinetiroda francia levelet is csatolt hozzá, értésére adva a magyar orvosnak, hogy az azóta elhunyt Mudzafer Edin perzsa sah hagyományozta részere a készletet, halálából, mert 1900-tól 1902-ig vérbetegségéből kígyógyította. Érdekes megemlíteni, hogy ez a hagyományozás még másfél évvel ezelőtt történt és a mostani perzsa belzavarok okozták, hogy a csomag csak most érkezett meg rendeltetése helyére.

— **A jogászfizetés figyelme!** Ügyvédi és bírói vizsgára az összes jogi szigorlatokra, Budapestre, Kolozsvárra államszámviteltani és alapvizsgára kiváló sikerrel és gyorsan készít elő Dr. *Erős* Vilmos jogi szemináriuma Budapest, VII. Veseleányi utca 13. Mindennemű felvilágosítással készséggel szolgál az intézet.

Förvénykezés.

Szücs Tancsi az esküdtek előtt.

A mi régi csirkefogónk *Kovács* (Szücs) Tancsi f. hó 9 én gyújtogatás büntette miatt kerül a vádlottak padjára. — Mi szigetváriak nagyon jól ismerjük ezt a jeles firmát, ki leginkább lopásért volt büntetve. A legutolsó bűne, amelyért most az esküdtszék elé került, a következő:

Tancsi ur, ki már 60 éves, ez év nyarán (mint azt annak idején meg is írtuk) fölgyújtotta a patosfai uradalom bükköny kazalját, amivel hater ezer korona kárt okozott. — A nyomozás során bűnössége kiderült s a szigetvári járásbíróságnál tettét be is ismerte. Együttal azonban előadta hogy azt feltékenységéből tette, mert felesége az intézőnél szolgált s onnet hiába hívta, — „nem akarát eljönni, pedig az intéző nagy nőhódító. — Az esküdtszék előtt azonban tettét erősen tagadta. — Egyébb dolgait azonban elmesélte.

Végre is a bíróság meguntá Tancsi ur meséit, melyek közül a helyesfai gyújtogatást is elmondta. — Az elnök felszólította, hogy maradjon a tárgynál s így szólt neki. — Hallja Kovács, maga a szigetvári járásbíróság előtt beismerte, hogy maga gyújtotta föl a kazalt.

— Huncut gazember az a bíró, aki azt mondja, — tört ki a vádlott.

— Becsukatom rögtön, ha ilyen hangon mer beszélni a bíróságról, kiáltott rá *Kisfaludy* Akos elnök.

Erre Tancsi meglepkent és így szólt — Hát kérem en aláírtam valamit, de hogy mit azt nem tudom mert nem olvasták föl előttem. Ilyen formában folyt tovább is a tárgyalás. Ítélet hozatalra azonban nem került a sor, mert *Hegyi* Árpád dr. védő azt indítványozta, hogy vizsgálják meg a vádlott elméleti állapotát.

A bíróság elhatározta, hogy a tárgyalást elnapolja és Kovács Antal elméleti állapotát megfigyeltetik, mert alapos a gyanu, hogy a zavaros beszédű ember örült. — Mi akik jól tudjuk, hogy ki az a Szücs Tancsi, erre csak annyit jegyzünk meg, hogy aligha örült, de nagy huncut és az is marad.

A reklámkirály.

Tom Murray, a kinek Csikágóban óriási aruháza van, megírta az életrajzát. Igen érdekesek azok a részek, a melyek legalacsonyabb sorból való felvergődésének küzdelmeiről számolnak be. Bennünket európaiakat azonban inkább azok a trükkök ejtenek bámulatba, a melyekkel arucikkeit reklamizolta. Erre vonatkozóan itt adunk mutatónak képet. Olyan versenynapon, mikor a Derbyt futják, akárcsak nálunk, százezer ember is siet ki a gyepre és a villanyosok csak ugy ontják magukból a turflátogatók óriási áradatát. Ilyen napot választott ki magának Tom Murray. Fölfogadott a Central Telegraph Office nevű táviratvállalat táviratkihordó legényeiből mintegy huszonötöt. Ezek a fiúk utasítása szerint a versenyterre induló minden egyes villanyoskocsira felugráltak és a zsufojt kocsikon keresztültörve magukat s táviratot rázva fejk fölött, tele torokkal kiáltották: „Távirat Tom Murraynak, a divatkereskedőnek!” És a mint az egyik fiú atvergődött a tömegben, jött a másik és így ment ez szakadatlanul. De nem ért véget a versenyterren sem, ott is egyre hangzott ez a kiáltás.

Egyszer egy forgalmás utcasarkon lebontottak egy több emeletes épületet, a minek következtében a szomszédos felhőkarcoló oldalfala üresen tátongott az utcára. Ezt a falat reklám céljából Murray kibérelte és nyomban kifestette rá, mintegy száz labányi magasságban a nevét, az utolsó betű az y-t kivéve, a melynek kifestésére nézve a következő trükköt eszelte ki: Fölfogadott egy vállalkozó szelhemű s nagyon esinos megjelenésű nőt, fehér selyemruhába öltözötten, hatalmas és rikító skarlátpiros kalapban felhúzták lebegő állványon a magasságba, a hol a nő szépen elhelyezkedett festeni kezdte a még hiányzó y betűt. Ez a szokatlan látvány olyan esődületet vont maga után, hogy teljesen megakadt a közlekedés. De még gyalog is életveszedelmes volt

a tömegesen keresztülhatolni. Végre is közbelepett a rendőrség. Nyomban elrendelték a csődületet okozó nő letartóztatását, de hát a rendelet fogantatását lehetetlenné tette a száz lábnyi magasság. Nem maradt más hátra mint bölcsen megvárni, míg a kisasszony bevégzi munkáját és lejön. A mi ugy dél felé meg is történt, de addigra a nagy tréfa is megtette a maga hatását.

Gondolatok.

Megvévülni lehet, de megjavulni soha

Ma mindennek tudjuk az árát és semminek sem tudjuk az értékét.

Az igazság azal nem lesz igazabb, ha egynél több ember is elhiszi.

Kerüld az érveket. Az érvek mindig közönségesek, sőt néha meggyőzők is.

A vizsgákon ostobák adnak fel olyan kérdéseket, a melyekre bölcsék nem tudnak felelni.

Baklövésünket nevezzük tapasztalásnak.

A rossz asszonyok kellemetlenek, a jók pedig unalmasak. Ez az egyetlen különbség köztük.

Ha valakinek olyan szegény a fantáziája, hogy a hazugságait bizonyítékokkal kell támogatnia, akkor mondjon inkább mindjárt igazat.

Csak azokat a cselekedeteket érdemes elmondani, a miket elfeledünk. Csak azokat a cselekedeteket érdemes elkövetni, a melyeken a világ a fejét csóválja.

A szépnek annyiféle értelme van, a hány hangulata van az embernek. A szépség a szimbolumok szimboluma. A szépségben befoglaltatik minden, mert a szépség nem fejez ki semmit.

Közgazdaság.

□ **A borok nyilvántartási kötelezettségei.** Ezzel az újítással, melyet az 1908. XLVII. törvénycikk ir elő, szőlősgazdáink az ideai szüret alkalmából lesznek kénytelenek megismerkedni. Mustját, cefróját, borát mindenki, akinek 4 holdnál nagyobb szőlője van és aki — tekintet nélkül szőlőjének nagyságára — borkiméréssel palackozással vagy törkölyborkészítéssel foglalkozik, nyilvántartani köteles. Vagyis köteles egy szabály szerint kiállított füzetbe a borvételt (szüretet, vásárlást stb.) és a kiadást (eladás, apadás, házfogyasztás stb.) bevezetni. Az adatokat szüretkor 8 napon belül, máskor 3 napon belül köteles mindenki pontosan feljegyezni. A nyilvántartási füzetek (egyes ivatek tartása rendeletellenes) az eljáróság által lebélyegzendők és legalább 5 évig megőrizendők.

Szerkesztői üzenetek.

Dr. R. K. Köszönettel vettük máskor is szívesen látjuk. Üdv.

L. A. Köszönjük érdekes, de a miénk mégis más.

Többeknek. Szilánkok, A komikus, Sárga blúz és Vadászat című kéziratok nem közölhetők.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabonakeres. jelentése szerint.

Árak 50 kilogramonként értendőnek.

Szigetvár, 1909. október 15-én.

Buza uj	—	K 12.80	13.—
Rozs uj	—	8.50	8.80
Árpa uj	—	7.—	7.20
Zab uj	—	6.60	6.70
Tengeri csöves	—	3.40	5.50
Bükköny uj	—	6.—	6.30
Bab	—	—	11.—

633 sz.

1909 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszéknek 1909 évi 9356 számú végzése következtében Duchon Ödön és Dr. Szily Ádám ügyvédek által képviselt Szigetvári takarékpénztár javára 60 K s jár. erejéig 1909. szeptember hó 23-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 888 koronára becsült következő ingóságok, u. m.

butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járás bíróság 1909 évi V. 530/2 számú végzése folytán 60 K tőkekövetelés, ennek 1909 évi augusztus hó 1 napjától járó 6% kamata- $\frac{1}{2}$ % váltódíj és eddig összesen 36 K. 95 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Szigetvárott alperesek lakásán Ferenciek-utca 79. és Kanizsai-utca 17 sz. alatt leendő megtartására 1909 évi október hó 25-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók e, zenneloly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108 §-i értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetváron 1909 évi okt. hó 11.

Klue János

kir. jbir. végrehajtó

ad. 1131 sz.

I. 1909.

Árverési hirdetés.

Szigetvár nagyközség székházában még bérbé nem adott Biedermann utcai két bolt a hozzájuk tartozó mellék helyiségekkel, — továbbá a Zrínyi téren egy emeleti és egy földszintes lakás, — két bolt megfelelő mellék helyiségekkel, végül a Ferencz utcai régi földszintes házban egy lakás mellék helyiségekkel **f. évi október hó 23-án délelőtt 10 órakor** a főjegyzői irodában nyilvános árverés útján bérbeadatnak. — A vonatkozó árverési feltételek ugyanott megtekinthetők.

Megjegyeztetik, hogy a Zrínyi téri két bolt és mellék helyiség esetleg lakásnak átalakítva is bérbeadatnak. Mely árverésre a bérelni szándékozók azzal a figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy magukat bánatpénzzel lássák el.

Szigetvár, 1909. október 13.

Vargha Sándor
főjegyző.

Walde Lajos
bíró.

A mosás akár a tánc,
Fáradtságba nem kerül,
Schicht szappant ha használsz,
Még szíved is örül.

Schicht szarvasszappana
csodálatos, hathatós tisztítóerejét
sajátszerű előállításának és a leg-
jobb nyersanyagok leggondosabb
kiválasztásának köszöni.

Schicht szarvasszappana
kíméli a kezeket és a fehérműt!
Megtakarít fáradságot és veszélyeséget
kíméli ennél fogva az egészséget!
Megtakarít pénzt, időt és munkát!
Tisztasága 30.000 koronával
szavatoltatik.

Egy kétsövű
vadászfegyver eladó

Bővebbet a kiadóhivatalban.

A Zrinyi-téren lévő, jelenleg Os-
csodál-féle üzlethelyiség, mely novem-
ber hó elsején lebontandó, **jutányos**
árért szabad kézből eladó.

Értekezhetni

Singer Ármin
fakereskedőnél.

Eladó hintó.

Egy alig párszor használt, 1000
koronáért vásárolt, sárga, bőr fedéllel
ellátott kényelmes, teljesen jókarban levő

HINTÓ azonnal
eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Értesítés!

Tisztelettel értesitem Szigetvár és vidéke t.
hölgyközönséget, hogy a női divat szabászati tanfo-
lyamot elvégeztem, miért is a legujabb divat szerint
készítek: Blousok, kabátok, paletok, aljak és gal-
lérokat, ugyszintén a férfi divat terén szerzett újabb
tapasztalat szerint készítek mindennemű öltönyöket
felöltöket, lovagló és sport ruhákat a legolcsóbb-
tól a legfinomabb kivitelben.

**Az őszi idényre való gácsi és
Angol szöveteim már megérkeztek.**

Tisztelettel
FARAGÓ KÁROLY
férfi és női divat-terme **Szigetvár.**

Hirdessen mindenki a

„DÉLSOMOGY“-ban

különösen a kereskedők és
iparosok, mert csakis a hir-
detések révén lehet nagy for-
galmat és nagy hasznot el-
éerni.